

Як говорити з дітьми про інвалідність?

Внаслідок війни зростає кількість травмованих та людей з інвалідністю. Якщо вам необхідно поговорити з дитиною на цю тему, важливо передусім бути щирими, зважати на вік, стан та запит дитини, бути готовим до можливих запитань.

Нормально, якщо ви не знатимете відповіді на певні питання, тож будьте чесними з дитиною. Скажіть, що зараз у вас немає відповіді, однак ви обов'язково повернетесь до цієї теми трошки згодом.

Важливо розуміти, що дитину можуть цікавити деталі, в неї може бути багато додаткових запитань, однак не бійтеся слова «інвалідність». Головне правило – насамперед говорити про людину, а не її діагноз чи стан здоров'я: «людина з інвалідністю», а не «інвалід», «дитина з аутизмом», а не аутист.

Пам'ятайте, що дитині не потрібні від вас енциклопедичні знання. Для такої бесіди достатньо навчитися базових принципів толерантності, найголовніше з яких – це розуміння, що люди – різні і це нормально. Всі ми особливі по-своєму, тому дізнаватися особливості кожної людини, враховувати їх та пізнавати, як живуть інші люди – це важливо і неймовірно цікаво.

Також важливо донести, що рівне та однакове ставлення до людей базується насамперед на повазі, а не на страху чи жалю. Тому важливо бачити передусім людину, яка потребує вашої підтримки і розуміння. Адже підтримка – це вже розмова на рівних.

Поясніть дитині, що мати відмінні риси – це не є бар’єром чи перепоною для спілкування. Навпаки – це нові можливості дізнатися щось корисне та нове.

Якщо ваша дитина спілкуватиметься з дітьми з інвалідністю, не заважайте їй, не забороняйте, а допомагайте навчатися толерантного ставлення.

І найважливіше: якщо дитина бешкетує і ви хвилюєтесь, аби вона не травмувалася, ні в якому разі не варто лякати її, використовуючи фрази типу: «з такою поведінкою станеш інвалідом і опинишся у візку». Це найгірше, що ви можете зробити. Адже це може травмувати дитину, залякати її та сформувати в неї негативне ставлення до дітей/людей з інвалідністю. Краще поясніть, що через такі дії вона може травмуватись і тоді їй буде боляче.

Загалом, у дітей набагато менше стереотипів, порівняно з дорослими. І для того, аби дитину нічого не бентежило чи не лякало, допоможіть їй дізнатися більше про людей з інвалідністю та розкажіть про речі, які полегшують їм життя: про колісні крісла, шрифт Брайля, слухові апарати, собак-поводирів, жестову мову тощо.

Головне правило – у розмові будьте максимально щирими. Це допоможе вам знайти потрібні слова та порозумітися.

